

брата си отъ прѣстолътъ и грабналъ царството. И като се боелъ да не би отъ дъщеря му да има наследници, заповѣдалъ на Нумиторовата дъщеря, Рея Силуия да стане Весталка, *) за до животъ да живѣе дѣвственна. Нумиторовата дъщеря едни я наричале Илия, други Рея, а пакъ други Силуия. Дълго врѣме не се минало, и се откри че Рея била непраздна нѣщо, което било противъ законътъ на весталкитѣ. И отъ смъртното наказание я избави царската дъщеря на име Антоя, която много се молила на баща си. Но при все това, Рея пакъ бѣ подъ затворъ, и я упазваха съ никого да нѣма сношение, да не би скришно да роди отъ Амулия. Ето, че Рея родила близнета, които сж биле най-мудри и прѣкрасни по хубостъта и величината; за това Амулий още повече се уплашилъ да не би дѣцата, като порастнатъ да го свалятъ отъ прѣстолътъ; и тѣй заповѣдалъ на единъ отъ слугитѣ си да ги земе и хвърле въ рѣката. Нѣкои приказватъ, че този слуга се наричалъ Фавстулъ, а други ужъ съ това име се наричалъ онзи, който избавилъ пеленачета. Впрочемъ, слугата турилъ дѣцата въ коритото, и слѣзналъ до рѣката да ги хвърли; но като виделъ, че рѣката била голѣма и силна, се уплашилъ да приближи, за това оставилъ коритото съ дѣтенцета до крайбрѣжието, и си отишелъ. На това отгорѣ рѣката се разпространявала, тогазъ наводнението взело коритото и тихичко го въздигна, послѣ го намѣсти въ едно съвсѣмъ меко мѣсто, което въ врѣмето на Плу-

*) Весталки, се наричале едни дѣвойки, които служиле на жрѣцитѣ у храма на богиня Веста, тѣ не можале да се омжатъ.